

- Pentru n elemente discrete cu functiile de transfer $H_k(z), k = 1, n$, conectate în serie, fig. 2.36.a, respectiv conectate în paralel, fig. 2.36.b, functiile de transfer echivalente $H(z)$ sunt

$$H(z) = \prod_{k=1}^n H_k(z); \quad H(z) = \sum_{k=1}^n H_k(z). \quad (2.168); (2.169)$$

În cazul conexiunii cu reacție inversă, fig. 2.36.c, funcția de transfer echivalentă se calculează cu relația

$$H(z) = \frac{H_1(z)}{1 \pm H_1(z)H_2(z)} \quad (2.170)$$

2.2.2.4 Functia de transfer a unui sistem cu esantionare

În sistemele automate conduse cu calculator numeric pentru procese continue, **legatura dintre calculator și proces** se realizează prin intermediul unui convertor numeric-analogic (CNA) și respectiv a unui convertor analog-numeric (CAN), fig. 2.37.

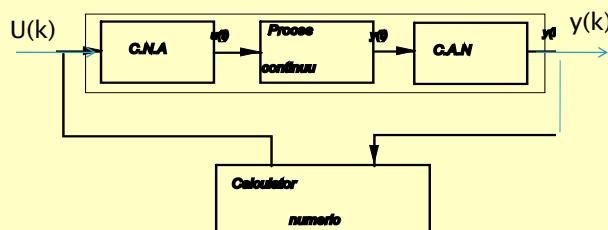

Fig. 2.37

Ansamblu proces continuu, convertor numeric-analogic (CNA), convertor analog-numeric (CAN) constituie un **proces continuu discretizat (numit și sistem cu esantionare)**, fig. 2.38, **marimile de intrare și de ieșire fiind discrete**.

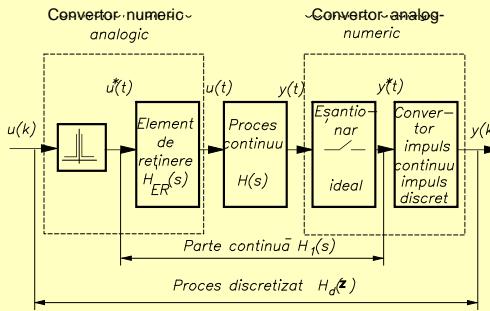

Fig. 2.38

În fig. 2.38 se pune în evidență o **parte continuă** formată din **elementul de retenere de ordin zero** cu **functia de transfer $H_{ER}(s)$** și **procesul continuu** cu **functia de transfer $H(s)$** , având ca **intrare** un **tren de impulsuri $u^*(t)$** și ca **marime de ieșire** un alt tren de **impulsuri $y^*(t)$** . Se poate defini o **functie de transfer esantionată** a partii continue.

Elementul de retenere de ordin zero, fig. 2.39, transformă impulsul unitar continuu, $\delta(t)$, într-un impuls dreptunghiular unitar a cărei expresie este

$$y_{ER}(t) = \sigma(t) - \sigma(t - T) = h_{ER}(t) \quad (2.171)$$

unde T este perioada de esantionare.

Fig. 2.39

Aplicând transformata Laplace în (2.171) se obtine

$$Y_{ER}(s) = \frac{1 - e^{-sT}}{s}. \quad (2.172)$$

Functia de transfer a elementului de retinere se calculeaza cu relatia

$$H_{ER}(s) = \frac{L\{y_{ER}(t)\}}{L\{\delta(t)\}} = \frac{Y_{ER}(s)}{1} = \frac{1 - e^{-sT}}{s} = L\{h_{ER}(t)\}. \quad (2.173)$$

Ansamblul element de retinere de ordin zero si proces continuu este caracterizat de functia de transfer $H_1^*(s)$

$$H_1^*(s) = H_{ER}(s)H(s) = \frac{1 - e^{-sT}}{s} H(s). \quad (2.174)$$

Functia de transfer discreta a acestui ansamblu se determina cu relatia

$$H_d(z) = Z\{H_1^*(s)\} = Z\left\{\frac{H(s)}{s} \cdot \frac{H(s)}{s} e^{-sT}\right\}. \quad (2.175)$$

$H(s)/s$ este transformata Laplace a unei functii de timp a carei esantionare admite o transformata Z , notata $Z\{H(s)/s\}$;

$e^{-sT}(H(s)/s)$ reprezinta transformata Laplace a functiei de timp precedente intarziata cu un pas, ceea ce conduce in planul z la multiplicarea transformatiei Z cu z^{-1} .

Se noteaza

$$H_2(s) = \frac{H(s)}{s}. \quad (2.176)$$

si atunci

$$H_d(z) = Z\{H_2(s)\} - z^{-1}Z\{H_2(s)\} = (1 - z^{-1})Z\{H_2(s)\}. \quad (2.177)$$

Pentru a gasi simplu transformata $Z\{H_2(s)\}$ se apeleaza la trecerea prin functiile de timp dupa schema

$$H_2(s) \xrightarrow{L^{-1}} h_2(t) \rightarrow h_2(kT) \xrightarrow{Z} H_2(z). \quad (2.178)$$

Exemplul 2.11. Se considera un sistem neted de ordinul unu, descris de functia de transfer $H(s) = k_p/(1 + sT_i)$ precedat de un element de retinere de ordin zero.

Functia de transfer disreta a acestui ansamblu, conform relatiei (2.177) se determina cu relatia

$$H_d(z) = (1 - z^{-1})Z \left\{ \frac{k_p}{s(1 + sT_I)} \right\}. \quad (2.179)$$

Se evalueaza $H_d(z)$ dupa schema (2.178). Se calculeaza functia originala $h_2(t)$ si sirul $h_2(kT)$

$$h_2(t) = L^{-1} \left\{ \frac{H(s)}{s} \right\} = L^{-1} \left\{ \frac{k_p}{s(1 + sT_I)} \right\} = k_p (1 - e^{-t/T_I}). \quad (2.180)$$

$$h_2(kT) = k_p \left(1 - e^{-kT/T_I} \right) = k_p (1 - a^k); a = e^{-T/T_I}. \quad (2.181)$$

Transformata Z a functiei $H_2(s)$ este

$$Z \{ H_2(s) \} = Z \{ h_2(kT) \} = k_p \left[\frac{z}{z - 1} - \frac{z}{z - a} \right] \quad (2.182)$$

Tinând seama de (2.179) se obtine functia de transfer disreta cauta.

$$H_d(z) = (1 - z^{-1})Z \{ H_2(s) \} = k_p \frac{1 - a}{z - a}. \quad (2.183)$$

2.3. Raspunsurile temporale ale sistemelor dinamice liniare monovariabile invariante în timp

2.3.1. Calculul raspunsului unui sistem monovariabil prin rezolvarea ecuatiilor diferențiale sau cu diferențe

Sistemele dinamice liniare monovariabile invariante în timp sunt descrise fie de o **ecuatie diferențială**, în cazul **sistemelor continue în timp**, sau de o **ecuatie cu diferențe** pentru **sisteme discrete în timp**

$$\begin{aligned} y^{(n)} + a_{n-1}y^{(n-1)} + \dots + a_1y^{(1)} + a_0y = \\ = b_m u^{(m)} b_{m-1}u^{(m-1)} + \dots + b_1u^{(1)} + b_0u \end{aligned} \quad (2.184)$$

$$\begin{aligned} y(k+n) + a_{n-1}y(k+n-1) + \dots + a_1y(k+1) + a_0y(k) = \\ = b_m u(k+m) + \dots + b_1 u(k+1) + b_0 u(k) \end{aligned} \quad (2.185)$$

Solutiile $y(t)$, respectiv $y(k)$ ale acestor ecuatii, pentru diferite semnale de intrare $u(t)$, respectiv $u(k)$ si diferite conditii initiale constituie raspunsurile acestor sisteme, fig. 2.40

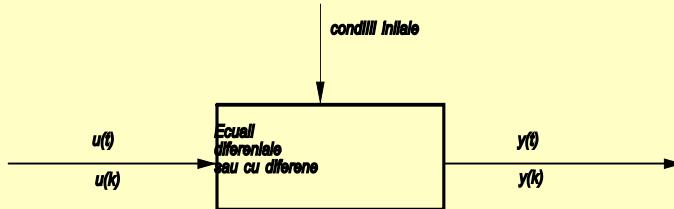

Fig. 2.40

Se considera impuse n conditii initiale la $t=0_+$ $y(0_+)$, $y^{(1)}(0_+)$, ..., $y^{(n-1)}(0_+)$.

Pentru ecuatia cu diferențe (2.185), se impun n conditii initiale pentru functia $[y]$ notate cu $y(0)$, $y(1)$, ..., $y(n - 1)$.

În fig. 2.41 -a,b se prezinta cu linie continua marimile si valorile care sunt cunoscute si cu linie întrerupta marimile si valorile care se calculeaza. Marimile de intrare $u(t)$, respectiv $u(k)$ sunt impuse pentru $t > 0$, respectiv $k > 0$. Pentru determinarea solutiilor ecuatiilor trebuie cunoscute valorile initiale $u(0_-)$, $u^{(1)}(0_-)$, ..., $u^{(m-1)}(0_-)$ pentru cazul continuu, respectiv $u(-1)$, $u(-2)$, ..., $u(-n)$ pentru cazul discret. Aceste valori initiale pentru u sunt adesea nule: marimile de intrare sunt semnale cauzale

$$u(t)=0 \text{ pentru } t<0; u(k)=0 \text{ pentru } k<0. \quad (2.186)$$

Valorile $y(0_-)$, $y^{(1)}(0_-)$, ..., $y^{(n-1)}(0_-)$, respectiv $y(-1)$, $y(-2)$, ..., $y(-n)$ sunt cunoscute practic si ele rezulta din evolutia precedenta a sistemului.

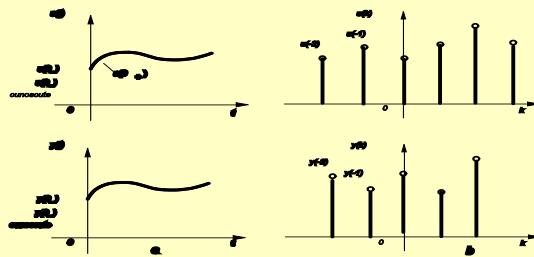

Fig. 2.41

2.3.2. Raspunsurile temporale ale sistemelor monovariabile netede; 2.3.2.1. Integrala de convolutie

Raspunsul unui sistem monovariabil neted este solutia $y(t)$ a ecuatiei diferențiale ordinare cu coeficienti constanti (2.184) compusa din **componenta libera $y_l(t)$** , determinata ca solutie a ecuatiei omogene (corespunzatoare sistemului neexcitat $u = 0$) si **componenta fortata $y_f(t)$** determinata de tipul si amplitudinea intrarii $u(t)$

$$y(t) = y_l(t) + y_f(t). \quad (2.187)$$

Ecuatia diferențiala omogena se obtine din (2.184) considerand membrul drept egal cu zero .

$$y^{(n)} + a_{n-1}y^{(n-1)} + \dots + a_1y^{(1)} + a_0y = 0. \quad (2.188)$$

Aceasta ecuatie admite un set fundamental de solutii de forma

$$\begin{aligned} y_i(t) &= e^{p_i t}, \text{ daca } p_i \in \Re \\ y_i(t) &= e^{\alpha_i t} \sin(\beta_i t + \varphi_i), \text{ daca } p_i \in \mathbb{C} \\ p_{i,i+1} &= \alpha_i + j\beta_i ; \alpha, \beta \in \Re \end{aligned} \quad (2.189)$$

unde p_i sunt radacinile ecuatiei caracteristice asociata ecuatiei diferențiale (2.188)

$$p^n + a_{n-1}p^{n-1} + \dots + a_1p + a_0 = 0. \quad (2.190)$$

În (2.189) s-au considerat doar radacinile p_i reale sau complex conjugate distincte.

Componenta libera $y_l(t)$ este o **combinatie liniara a solutiilor fundamentale**

$$y_l(t) = \sum_{i=1}^n C_i y_i(t). \quad (2.191)$$

Daca **marimea de intrare a sistemului este impulsul unitar (Dirac)**, $u(t) = \delta(t)$, **raspunsul sistemului se numeste functie pondere si caracterizeaza comportarea libera a sistemului**. **Functia pondere**, notata cu $h(t)$ are o expresie similara relatiei (2.191)

$$\begin{aligned} h(t) &= \sum_{i=1}^n C_i y_i(t) \text{ pentru } t \geq 0 \\ h(t) &= 0 \text{ pentru } t < 0. \end{aligned} \quad (2.192)$$

Componenta fortata $y_f(t)$ a raspunsului sistemului se determina prin **metoda variatiei constantelor**.

$y_f(t)$ se exprima cu ajutorul **produsului de convolutie real** pe un interval de timp dat $[0_+, t]$ între **functia pondere $h(t)$ si marimea de intrare $u(t)$**

$$y_f(t) = \int_{0_+}^t h(\sigma) u(t - \sigma) d\sigma = \int_{0_+}^t h(t - \sigma) u(\sigma) d\sigma = (h \bullet u)(t). \quad (2.193)$$

Solutia generala a ecuatiei diferențiale (2.184) se obtine înlocuind $y_l(t)$ din (2.191) si $y_f(t)$ din (2.193) în (2.187).

Constantele C_i se determina în functie de cele n conditii initiale ale functiei y si ale derivatelor acestora

$$\begin{aligned} y(O_+) &= \sum_{i=1}^n C_i y_i(O_+) + y_f(O_+) \\ &\vdots \\ y^{(I)}(O_+) &= \sum_{i=1}^n C_i y_i^{(I)}(O_+) + y_f^{(I)}(O_+) \\ &\vdots \\ y^{(n-1)}(O_+) &= \sum_{i=1}^n C_i y_i^{(n-1)}(O_+) + y_f^{(n-1)}(O_+). \end{aligned} \quad (2.194)$$

Exemplul 2.12. Fie sistemul monovariabil definit de ecuatia

$$3y^{(2)} + y^{(1)} - 2y = u.$$

Sa se determine raspunsul sistemului pentru $u(t) = \delta(t)$ si conditiile initiale $y(0_+) = 0$, $y'(0_+) = 1/3$.

Ecuatia caracteristica asociata ecuatiei diferențiale este $3p^2 + p - 2 = 0$ si are solutiile $p_1 = -1$; $p_2 = 2/3$.

Componenta libera se calculeaza cu relatia

$$y_I(t) = h(t) = C_1 e^{-t} + C_2 e^{\frac{2t}{3}}.$$

Componenta forțata este nula pentru ca $u(t) = 0$ pentru $t > 0$.

Solutia care verifica conditiile initiale este

$$y_I(t) = h(t) = -\frac{1}{5} e^{-t} + \frac{1}{5} e^{\frac{2t}{3}}.$$

2.3.2.2. Utilizarea transformatorilor Laplace pentru calculul raspunsurilor temporale ale sistemelor netede

- Raspunsurile temporale ale sistemelor dinamice se pot calcula cu ajutorul transformatorilor Laplace sau Z pentru orice functie de intrare care admite o transformata Laplace, respectiv, o transformata Z, daca functiile de transfer ale sistemelor sunt cunoscute.

$$\begin{aligned} Y(s) &= H(s)U(s) - \text{pentru sisteme netede;} \\ Y(z) &= H(z)U(z) - \text{pentru sisteme discrete} \end{aligned} \quad (2.195)$$

- Se considera un sistem monovariabil continuu în timp (neted) descris de ecuatia

$$\sum_{i=0}^n a_i y^{(i)}(t) = \sum_{j=0}^m b_j u^{(j)}(t); a_n = 1$$

$$y^{(i)}(0), i = \overline{0, (n-1)}; u^{(j)}(0), j = \overline{0, (m-1)}, \text{date.} \quad (2.196)$$

2.3.2.2. Utilizarea transformatelor Laplace pentru calculul raspunsurilor temporale ale sistemelor netede

- Raspunsurile temporale ale sistemelor dinamice se pot calcula cu ajutorul transformatelor Laplace sau Z pentru orice functie de intrare care admite o transformata Laplace, respectiv, o transformata Z, daca functiile de transfer ale sistemelor sunt cunoscute.

$$\begin{aligned} Y(s) &= H(s)U(s) - \text{pentru sisteme netede;} \\ Y(z) &= H(z)U(z) - \text{pentru sisteme discrete} \end{aligned} \quad (2.195)$$

- Se considera un sistem monovariabil continuu în timp (neted) descris de ecuatia

$$\begin{aligned} \sum_{i=0}^n a_i y^{(i)}(t) &= \sum_{j=0}^m b_j u^{(j)}(t); a_n = 1 \\ y^{(i)}(0), i = \overline{0, (n-1)}; u^{(j)}(0), j = \overline{0, (m-1)}, &\text{ date.} \end{aligned} \quad (2.196)$$

Se presupune ca se cunoaste $u(t)$ pentru $t > 0$. Se aplica transformata Laplace în sens distributii stiind ca

$$L\{Df(t)\} = s L\{f(t)\} - f(0). \quad (2.197)$$

Din ecuatia (2.196) se obtine

$$\begin{aligned} & \left[s^n Y(s) - \left(s^{(n-1)} y(0) + \dots + s y^{(n-2)}(0) + y^{(n-1)}(0) \right) \right] + \dots + a_1 [s Y(s) - y(0)] + \\ & + a_0 Y(s) = b_m \left[s^m U(s) - \left(s^{(m-1)} u(0) + \dots + s u^{(m-2)}(0) + u^{(m-1)}(0) \right) \right] + \dots \\ & \dots + b_1 (s U(s) - u(0)) + b_0 U(s). \end{aligned} \quad (2.198)$$

Relatia (2.198) se poate aduce la forma

$$\begin{aligned} Y(s) &= \frac{b_m s^m + b_{m-1} s^{m-1} + \dots + b_1 s + b_0}{s^n + a_{n-1} s^{n-1} + \dots + a_1 s + a_0} U(s) + \\ & + \frac{F[s, y(0), \dots, y^{(n-1)}(0), u(0), \dots, u^{(m-1)}(0)]}{s^n + a_{n-1} s^{n-1} + \dots + a_1 s + a_0}. \end{aligned} \quad (2.199)$$

$$\begin{aligned}
 Y(s) &= H(s)U(s) + \sum_{i=0}^{n-1} [H_{ai}(s)y^{(i)}(0_+) - H_{bi}(s)u^{(i)}(0_+)] = \\
 &= H(s)U(s) + H_0(s)
 \end{aligned}
 \tag{2.208}$$

$$\begin{aligned}
 H_{ai}(s) &= \frac{Q_{ai}(s)}{P(s)} = \frac{1}{P(s)} \sum_{j=1}^{n-1} a_{j+1} s^{j-i}, \quad i = \overline{0, (n-1)} \\
 H_{bi}(s) &= \frac{Q_{bi}(s)}{P(s)} = \frac{1}{P(s)} \sum_{j=1}^{n-1} b_{j+1} s^{j-i}, \quad i = \overline{0, (n-1)}
 \end{aligned}
 \tag{2.209}$$

Ecuatia (2.208) se poate reprezenta grafic prin schema bloc din fig. 2.42.

Fig. 2.42

Aplicând transformata Laplace inversă în (2.208) se obtine

$$y(t) = \int_0^t (h(t-\sigma)u(\sigma)d\sigma + h_0(t); t \geq 0
 \tag{2.210}$$

$$h_0(t) = L^{-1}\{H_0(s)\} = \sum_{i=1}^{n-1} [h_{ai}(t)y^{(i)}(0_+) - h_{bi}(t)u^{(i)}(0_+)].$$

Rezulta ca marimea de iesire a sistemului este formata din doua componente: integrala de convolutie pune în evidenta actiunea marimii de intrare pentru $t \geq 0$, iar $h_0(t)$ pune în evidenta influenta preistoriei (a conditiilor initiale nenule la $t = 0$) asupra comportarii sistemului pentru $t \geq 0$.

Evolutia marimii de iesire din momentul $t = 0$ cere cunoasterea valorilor marimilor y , $y^{(1)}$, ..., $y^{(n-1)}$ la momentul $t = 0_+$ numite conditii initiale conventionale. Aceste valori la $t = 0_+$ nu coincid, în general, (datorita aplicarii unei noi cauze) cu valorile initiale la $t = 0_-$, care se cunosc din evolutia anterioara a sistemului.

Teorema valorii initiale a transformatei Laplace permite determinarea conditiilor initiale conventionale la $t = 0_+$ a marimii de iesire $y(t)$ si ale derivatelor sale, fara ca $y(t)$ sa fie cunoscut.

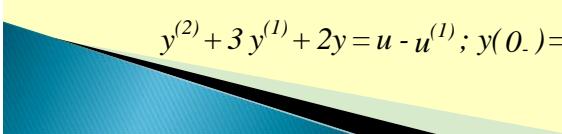
Pentru sistemele care pleaca din repaus, conditiile initiale $y(0_-)$, ..., $y^{(n-1)}(0_-)$, $u(0_-)$, ..., $u^{(m-1)}(0_-)$ sunt nule si în relatia (2.199) al doilea termen din membrul drept se anuleaza. Primul termen reprezinta produsul dintre functia de transfer $H(s)$ si imaginea marimii de intrare $U(s)$. Relatia (2.199) se reduce la

$$Y(s) = H(s)U(s). \quad (2.200)$$

Aplicând transformata Laplace inversă în (2.200) se obtine **$y(t)$, solutie a ecuației diferențiale** (2.196).

$$y(t) = L^{-1}\{H(s)U(s)\} = \int_0^t h(t-\sigma)u(\sigma)d\sigma. \quad (2.201)$$

Exemplul 2.13. Sa se determine marimea de iesire $y(t)$ a sistemului dinamic neted descris de ecuația

$$y^{(2)} + 3y^{(1)} + 2y = u - u^{(1)}; \quad y(0_-) = y(0); \quad y^{(1)}(0_-) = 0. \quad (2.202)$$

Se consideră

$$u(t) = \begin{cases} 2 & t < 0 \\ 4\sigma(t) & t \geq 0. \end{cases} \quad (2.203)$$

Se aplică transformata Laplace în sens distributii. Se obține

$$\begin{aligned} L\{y(t)\} &= Y(s); L\{Dy(t)\} = sY(s) - y_0 \\ L\{D^2 y(t)\} &= s^2 Y(s) - sy_0; L\{u(t)\} = U(s) \\ L\{Du(t)\} &= sU(s) - 2; U(s) = 4/s. \end{aligned} \quad (2.204)$$

Cu aceste expresii, transformata Laplace a ecuației (2.202) se aduce la forma

$$Y(s) = \frac{1-s}{s^2 - 3s + 2} \frac{4}{s} + \frac{(s+3)y_0}{s^2 + 3s + 2} + \frac{2}{s^2 + 3s + 2}. \quad (2.205)$$

Aplicând transformata Laplace inversă în (2.204) (după descompunerea în fractii simple) se obține

$$\begin{aligned} y(t) &= L^{-1}\{Y(s)\} = 2\sigma(t) + (2y_0 - 6)e^{-t} + (4 - y_0)e^{2t} \\ \lim_{t \rightarrow 0_+} y(t) &= y(0_+) = y_0; \lim_{t \rightarrow 0_+} y^{(I)}(t) = -2. \end{aligned} \quad (2.205)$$

Transformata Laplace în sens distributii evita determinarea în prealabil a valorilor lui y și a derivatelor sale în $t = 0_+$; ea ne furnizează un mijloc de a le găsi - teorema valorii initiale.

2.3.2.3. Determinarea condițiilor initiale conventionale pentru sistemele monovariabile netede

Urmărind evoluția unui sistem în timp interesează deseori comportarea lui de la un anumit moment (conventional ales $t = 0$).

Aplicând transformata Laplace în sens distributii ecuației diferențiale (2.196) a unui sistem monovariabil, considerând ca $m = n$, tinând seama și de (2.198) se obține urmatoarea relație a transferului intrare-iesire

$$\begin{aligned} Y(s) &= H(s)U(s) + \frac{s^{n-1}}{P(s)} [y(0_+) - b_n u(0_+)] + \frac{s^{n-2}}{P(s)} [y^{(1)}(0_+) + a_{n-1} y(0_+) - \\ &- b_n u^{(1)}(0_+) - b_{n-1} u(0_+)] + \dots + \frac{1}{P(s)} [y^{(n-1)}(0_+) + \dots + a_1 y(0_+) - \\ &- (b_n u^{(n-1)}(0_+) + \dots + b_1 u(0_+))] \quad (2.207) \\ H(s) &= \frac{b_n s^n + b_{n-1} s^{n-1} + \dots + b_1 s + b_0}{s^n + a_{n-1} s^{n-1} + \dots + a_1 s + a_0}, \\ P(s) &= s^n + a_{n-1} s^{n-1} + \dots + a_1 s + a_0 \end{aligned}$$

în care $H(s)$ este funcția de transfer a sistemului; $P(s)$ este polinomul caracteristic.

Relația (2.207) se poate prelucra astfel

Aplicând teorema valorii initiale în (2.212), presupunând că $u(t)$ este discontinua în origine ($U(s) = u(0_+)/s$), se obține

$$y(0_+) = \lim_{s \rightarrow \infty} sY(s) = b_n u(0_+) + y(0_-) - b_n u(0_-)$$

sau sub alta formă $\Delta y_0 = b_n \Delta u_0 \quad (2.213)$

unde $\Delta y_0 = y(0_+) - y(0_-)$; $\Delta u_0 = u(0_+) - u(0_-)$.

Pentru derivata întâi rezulta

$$\Delta y_0^{(1)} + a_{n-1} \Delta y_0 = b_n \Delta u_0^{(1)} + b_{n-1} \Delta u_0$$

în care $\Delta y_0^{(1)} = y^{(1)}(0_+) - y^{(1)}(0_-)$; $\Delta u_0^{(1)} = u^{(1)}(0_+) - u^{(1)}(0_-)$

Se continua în acest fel și pentru celelalte derivate și se obține un sistem de n ecuații algebrice cu n necunoscute

$$\begin{aligned}\Delta y_0 &= b_n \Delta u_0 \\ a_{n-1} \Delta y_0 + \Delta y_0^{(1)} &= b_{n-1} \Delta u_0 + b_n \Delta u_0^{(1)} \\ a_{n-2} \Delta y_0 + a_{n-1} \Delta y_0^{(1)} + \Delta y_0^{(2)} &= b_{n-2} \Delta u_0 + b_{n-1} \Delta u_0^{(1)} + b_n \Delta u_0^{(2)} \\ \dots \\ a_1 \Delta y_0 + a_2 \Delta y_0^{(1)} + \dots + \Delta y_0^{(n-1)} &= b_1 \Delta u_0 + b_2 \Delta u_0^{(1)} + \dots + b_n \Delta u_0^{(n-1)} \\ \Delta y_0^{(k)} &= y^{(k)}(O_+) - y^{(k)}(O_-) \quad k = 0, 1, \dots, n-1 \\ \text{în care} \quad \Delta u_0^{(k)} &= u^{(k)}(O_+) - u^{(k)}(O_-) \quad k = 0, 1, \dots, n-1\end{aligned}\tag{2.216}$$

$\Delta y_0^{(k)}$ sunt necunoscute, iar $\Delta u_0^{(k)}$ sunt cunoscute.

Sistemul de ecuații (2.215) se poate scrie matricial

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ a_{n-1} & 1 & \dots & 0 \\ a_{n-2} & a_{n-1} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_1 & a_2 & \dots & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta y_0 \\ \Delta y_0^{(1)} \\ \Delta y_0^{(2)} \\ \dots \\ \Delta y_0^{(n-1)} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_n & 0 & \dots & 0 \\ b_{n-1} & b_n & \dots & 0 \\ b_{n-2} & b_{n-1} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ b_1 & b_2 & \dots & b_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta u_0 \\ \Delta u_0^{(1)} \\ \Delta u_0^{(2)} \\ \dots \\ \Delta u_0^{(n-1)} \end{bmatrix} \tag{2.217}$$

Sistemul (2.217) are soluția

$$\begin{bmatrix} \Delta y_0 \\ \Delta y_0^{(1)} \\ \Delta y_0^{(2)} \\ \dots \\ \Delta y_0^{(n-1)} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ a_{n-1} & 1 & 0 & \dots & 0 \\ a_{n-2} & a_{n-1} & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_1 & a_2 & a_3 & \dots & 1 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} b_n & 0 & 0 & \dots & 0 \\ b_{n-1} & b_n & 0 & \dots & 0 \\ b_{n-2} & b_{n-1} & b_n & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ b_1 & b_2 & b_3 & \dots & b_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta u_0 \\ \Delta u_0^{(1)} \\ \Delta u_0^{(2)} \\ \dots \\ \Delta u_0^{(n-1)} \end{bmatrix} \tag{2.218}$$

Cunoscând $y^{(k)}(0)$, $k = 0, 1, 2, \dots, (n-1)$, din evoluta anterioara a sistemului și $\Delta y^{(k)}_0$, soluția determinată din (2.218), se pot afla valorile initiale convenționale $y^{(k)}(0_+)$

2.3.2.4. Raspunsul la impuls al sistemelor monovariabile netede. Proprietati

Se consideră ca marimea de intrare a unui sistem monovariabil continuu este distribuția Dirac, $u(t) = \delta(t)$, cu imaginea

$$U(s) = L\{\delta(t)\} = 1. \quad (2.221)$$

Din ecuația de transfer intrare-iesire pentru transformata Laplace a marimii de ieșire se obține

$$Y(s) = H(s)U(s) = H(s) \bullet 1 = H(s) \quad (2.222)$$

